

Gatestone Institute: Proč si islamisté nárokují nemuslimská území

- CZ24 News | 16. ledna 2024

TURECKO: Turecký prezident Recep Tayyip Erdogan mluví stále častěji o územích mimo Turecko jako o “našich zemích”. Ve svém [prohlášení](#) po zasedání vlády 20. listopadu 2023 Erdogan řekl:

“Náhorní Karabach má v našich srdcích stejné místo jako Gaza. Stejně tak nerozlišujeme mezi Bosnou a Aleppem [Sýrie], Tripolisem [Libye], Balchem [Afghánistán], Soluní [Řecko] a Mosulem [Irák]. Tato naše starověká města a Jeruzalém jedno jsou.”

“Náhorní Karabach” je arménská Republika Arcach, kterou v současnosti okupuje Ázerbájdžán poté, co se jí – s pomocí Turecka – zmocnil v září po [genocidě](#) tamních domorodých Arménů probíhající v letech 2020-2023.

17. listopadu 2023 Erdogan znovu [oznámil](#) expanzivní cíle své vlády. Prohlásil: “Kdo říká, že nás nezajímá Sýrie, Irák, Náhorní Karabach, Libye, Bosna a Jeruzalém,” tak buď úmyslně, nebo neúmyslně brání velkému pochodu Turecka.”

28. října 2023 na demonstraci odsuzující válku Izraele proti Hamásu [řekl](#), že před sto lety byla pro Turky Gaza tím, čím je pro ně nyní Adana [město v Turecku]:

“Edirne pro nás znamenalo totéž jako Skopje [Severní Makedonie], Kırklareli totéž jako Solun [Řecko], Mardin totéž jako Mosul [Irák] a Gaziantep totéž jako Aleppo [Sýrie]. Stejně jako Gaza byla tato města součástí naší nedělitelné domoviny. Musíme si konečně uvědomit, čím jsme se stali....”

“Západ bohužel turecký národ od všech těchto zemí oddělil, tyto země přitom k Turkům patří stejně jako jejich krev, život a láska. Nejenže nás od těchto měst oddělili fyzicky, ale také je s pomocí nejružnějších triků odstranili z našich srdcí a z našich myslí.”

Města v Turecku, která Erdogan zmínil – Edirne, Adana, Kırklareli, Mardin a Gaziantep – byla vybudována Řeky, Armény, Asyřany a dalšími domorodými národy před tisíci lety. Původní křesťanští obyvatelé těchto měst zmizeli v důsledku staletí trvajícího islámského útlaku, který v osmanském Turecku vyvrcholil v letech 1913-23 [genocidou](#).

Mezitím turecká média nadále nepravdivě a opakovaně [tvrdí](#), že “152 řeckých ostrovů a ostrůvků v Egejském moři patří Turecku.” Tyto ostrovy patří [historicky](#) i [právně](#) Řecku podle ([Lausannské smlouvy](#) z roku 1924, [Turecko-italské dohody](#) z roku 1932 a [Pařížské mírové smlouvy](#) z roku 1947).

V říjnu řecká média [informovala](#), že Turecko anektovalo v Egejském moři skálu – řecký ostrůvek Zourafa (Ladoxera).

Podle tureckých médií Turecko [rozeslalo](#) “*notam*” [upozornění letcům], že “tato oblast [vody obklopující ostrůvek [Zourafa](#)], kde turecká armáda nedávno zahájila vojenské cvičení, je pod

suverenitou Turecka.”

Turecká vláda v uplynulých pěti letech opakovaně [vyhrožovala invazí](#) a anexí řeckých ostrovů v Egejském moři.

Mezitím turecké vojenské jednotky nadále narušují nárazníkové pásmo kontrolované OSN v Kyperské republice, kde turecká armáda od roku 1974 nezákonně okupuje 36 % jejího území. Kyperská média [uvedla](#), že 27. listopadu “kolem 40 tureckých vojáků vstoupilo do dvoupatrové rezidenční budovy ležící v nárazníkovém pásmu.... Starosta města Agios Dometios (předměstí Nikósie) Kostas Petrou, řekl, že “turecká armáda je v oblasti hodně aktivní již asi 1,5 měsíce....”

Těžištěm zahraniční politiky Erdoganovy vlády je zjevně územní rozpínavost. Politický islám je bohužel ideologií dobývání a dominance.

Od svého vzniku na Arabském poloostrově v 7. století se islám šíří po celém světě pomocí meče. Podle [islámského práva](#) je celý svět rozdělen na “*Dár al-Islam*” (Dům islámu – území podržené Alláhovi – slovo “islám” znamená v arabštině podržení se, poddání se) a “*Dár al-harb*” (Dům války), které se vztahuje k nemuslimským zemím, které je třeba ještě dobýt.

Islamisté věří, že jakmile se některá země dostane pod islámskou okupaci a stane se islámskou kolonií, je toto dobyté území navždy islámské. Například řecké město Soluň (Thessaloniki) bylo kdysi okupováno Osmanskou říší. [Podle](#) oficiálních webových stránek magistrátu města Soluně byly v době osmanské vlády (1430–1912) přeměněny téměř všechny křesťanské kostely, farnosti a kláštery na mešity. Soluň byla osvobozena v roce 1912.

Avšak islámští supremacisté, jako je Erdogan, věří, že Soluň je *navěky* muslimské území, protože bylo v minulosti součástí Osmanské říše, a musí být vráceno svému právoplatnému vlastníkovi.

Od poloviny 15. století až do vyhlášení [První Helénské republiky](#) v roce 1822 bylo území dnešního Řecka okupováno Osmanskou říší. Erdogan [opakovaně otevřeně hovoří o svém cíli](#) vzkrísit Osmanskou říši, což by zahrnovalo značné rozšíření tureckého území. V roce 2016 [řekl](#):

“Existují jak fyzické hranice, tak pomyslné hranice v našich srdcích.”

“Někteří lidé se nás ptají: Proč se zajímáte o Irák, Sýrii, Gruzii, Krym, Náhorní Karabach, Ázerbájdžán, Balkán a severní Afriku?” ... Žádná z těchto zemí pro nás není cizí. Je možné odlišovat Rize od Batumi [Gruzie]? Jak můžeme považovat Edirne za odlišné od Soluně [Řecko]? Jak si můžeme myslet, že Gaziantep nemá nic společného s Aleppem [Sýrie], Mardin s Hasakou (Sýrie) a Siirt s Mosulem [Irák]?”

“Od Thrákie až po východní Evropu vidíme na každém kroku stopy našich předků.... Museli bychom popřít své kořeny, kdybychom považovali Gazu – mluvíme přece stejným jazykem a sdílíme stejnou kulturu – za od nás oddělenou tak, jako kdyby byla na Sibiři. Zajímat se o Irák, Sýrii, Libyi, Krym, Náhorní Karabach, Bosnu a Hercegovinu a další bratrské regiony je povinností i právem Turecka. Turecko není jen Turecko. Den, kdy se tohoto postoje vzdáme, bude dnem, kdy se vzdáme své svobody a budoucnosti.”

Erdogan se také odvolával na [Misak-ı Milli](#) (“Národní pakt”) – soubor šesti rozhodnutí Valného shromáždění Osmanské říše z roku 1920 týkající se hranic budoucího tureckého státu. Na Národní pakt se Turci běžně [odvolávají](#), když vyzývají k turecké územní expanzi.

Turecký deník *Hürriyet* v roce 2016 [napsal](#):

“Někteří historici říkají, že podle Národního paktu do Turecka patří také Kypr, Aleppo [Sýrie], Mosul, Arbíl, Kirkúk [Irák], Batumi [Gruzie], Soluň [Řecko], Kardžali, Varna [Bulharsko] a ostrovy v Egejském moři.”

Ve 13. století vybudoval turkický kmen známý jako Osmané svůj stát v západní Anatolii – v zemi, kterou dobyl od řecky mluvící Byzantské říše. Poté v 15. století dobyli Osmané Konstantinopol (dnešní Istanbul) a Byzantská říše přestala existovat.

Během více než 600 let – od svého vzniku v roce 1299 v Anatolii do svého zániku v roce 1922 – Osmanská říše napadla a obsadila země na třech kontinentech. Obsadila mimo jiné většinu [Balkánu](#) (Řecko, Bulharsko, Srbsko, Albánie a Rumunsko), Maďarsko, Kypr, Egypt, Jordánsko a Izrael (tehdy nazývaný Palestina), Libanon, Sýrii, část Arabského poloostrova a velká území v severní Africe. Během tohoto období bylo systematicky spácháno [mnoho zločinů](#) proti nemuslimům, včetně:

- Systém *ghulam*: zotročení, konverze a výcvik nemuslimů, aby se stali válečníky a státníky.
- Systém *devşirme*: nucený nábor křesťanských chlapců, kteří byli odebráni od rodin, přinuceni konvertovat k islámu a poté zotročení a vycvičeni ke službě sultánovi v jeho paláci nebo jako *janičáři* (“nové sbory”).
- Povinná islamizace nebo dobrovolná konverze k islámu, která byla ovšem výsledkem sociálního, náboženského a ekonomického útlačku.
- Sexuální otroctví žen a dětí, deportace a masakry.

Jeruzalém byl Osmanskou říší okupován 400 let (1517-1917). Židovský lid však zvrátil tento trend islámského kolonialismu a imperialismu a v roce 1948 znovu ustanovil svůj stát – dnešní Izrael. Islámští supremacisté se s urážkou, kterou domorodý židovský národ jejich koloniální expanzi uštědřil, nikdy nevyrovnali.

Proto islamisté říkají, že chtějí Jeruzalém a zbytek Izraele znovu dobýt. Podle jejich doktríny je islám jediným náboženstvím, které by mělo těmto zemím vládnout – a když na to přijde, tak vlastně všem zemím. Křesťané a židé mohou být pouze *dhimmi* – druhořadí, tolerovanými poddanými islámského státu, kde jim je dovoleno žít pouze tehdy, když budou platit vysokou daň za “ochranu” – [džizju](#).

V roce 2018 na jednom shromáždění Erdogan [řekl](#): “Pro nás je Jeruzalém tím, čím je pro nás Çanakkale.”

V roce 2020 Erdogan [zahájil](#) legislativní zasedání tureckého parlamentu dlouhým projevem věnovaným Jeruzalému: “Jeruzalém je naše město, my jsme ho dali světu.”

Teologicky jsou podle islámských svatých textů judaismus a křesťanství pouze [překroucené verze islámu](#). V islámském pojetí původně existoval pouze islám, který židé a křesťané později přetvořili na judaismus a křesťanství. Veškerá historie je tedy v tomto způsobu myšlení původně islámskou historií a všechny hlavní postavy biblických dějin, od Adama a Evy, jsou proto muslimské. Abrahám, David, Mojžíš a Ježíš byli podle islámu také muslimové. Jakékoliv s nimi související místo je tedy touto optikou muslimským územím.

Moše Šaron, emeritní profesor islámských a blízkovýchodních studií na Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě, toto [nazývá](#) “islamizací historie” a “islamizací geografie”.

Philip Carl Salzman, emeritní profesor antropologie na McGill University, [poznámenal](#):

“Izrael existuje na území, které kdysi spravovali a ovládali arabští a později turečtí muslimové. Invaze Arabů v 7. století vytlačily a nahradily židy, kteří na tomto území tvořili většinovou populaci, a kteří přežili války s Římany. Téměř o tisíc let později ovládli Svatou zemi osmanští Turci. Území, které jednou ovládali muslimové, patří podle islámského práva navěky muslimům. Bez ohledu na to, že židé Svatou zemi ovládali dříve, považují muslimové tento region za svůj. Jsou přesvědčeni, že jim Izrael ukradl jejich zemi.”

Jiní komentátoři vidí tyto události stejně jako židé, kteří byli původním domorodým obyvatelstvem území dnešního Izraele, když jim Osmané “ukradli” jejich zemi, podobně jako v roce 1974 vtrhla turecká armáda do severní části Kyperské republiky, a stejně jako byla křesťanská Byzantská říše 29. května 1453 “ukradena” osmanským sultánem Mehmedem II., když jeho vojáci po 55 dnech obléhání Konstantinopole triumfálně vstoupili do katedrály Hagia Sofia.

Mnoho islamistů je proto posedlých dobýváním Izraele, Španělska a Portugalska (muslimy okupovaný [al-Andalus](#)), Řecka, Kypru a Indie pro Alláha – a poté [zbytku](#) nemuslimského světa.

AUTOR: Milan Kajínek

[ZDROJ](#)